

LXXVII.

Erklæring

over

det fra Folketinget tilbagesendte

Forslag til Lov om Adgang til Erhvervelse af Mortifikationsdom paa Servitutter m. m.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 7. April 1904.)

I Folketinget er der foretaget 3 redaktionelle Ændringer, ved hvilke Udvalget intet finder at erindre, og desuden 2 Ændringer, som foranledige Udvalget til følgende Bemærkninger:

Til § 3 Litra f. er der føjet en Bestemmelse om, at den eller de Kommunalbestyrelser, der skulle stævnes, have at varetage det offentlige Interesse, naar Servituten angives i det tinglæste Dokument at være paalagt i offentlig Interesse og ingen anden Myndighed til dens Varetagelse findes, saavel som naar det i det tinglæste Dokument vel ikke er angivet, at Servituten er paalagt i offentlig Interesse, men dette dog efter Dokumentets Indhold maa antages at have været Meningen.

Da dette netop udtrykker hvad der er Øjemedet med, at Kommunalbestyrelsen paa det Sted, hvor den behæftede Ejendom ligger, altid skal stævnes i Mortifikationssagen, tiltræder Udvalget gerne den saaledes foretagne Ændring. Vedkommende Kommunalbestyrelse indsættes derved som Procesvæрге for enhver offentlig Interesse,

som søges beskyttet under Sagen. Men selvfølgelig er det alene *Domstolene*, hvem det tilkommer at afgøre, om *Dokumenternes Indhold* hjemler det offentlige Ret til at modsætte sig, at Servituten mortificeres.

Derimod finder Udvalget ikke at kunne tiltræde den i § 2 Litra b indførte Ændring. Ifølge Landstingets Vedtagelse skulde Stævningen, hvis *Ejeren af en Parcel* søger Mortifikation paa en Servitut, der er paalagt Parcelen ved dens første Afhændelse efter sket Udstykning, forkyndes for Ejeren af den tilbage værende Hovedparcel, eller, hvis en saadan ikke findes, for Ejeren af *en* af de andre fra samme Ejendom udstykkede Parceller. Der vilde herefter aldrig blive Spørgsmaal om at stævne mere end *een* af dem, der eje en Parcel af samme Ejendom. I Folketinget har man fundet, at der burde gives noget større Betyggelse mod svigagtig Aftale mellem enkelte af Parcellisterne, sigtende til at holde de andre Parcellister i Uvidenhed om den tilstræbte Mortifikation. Derfor har man vedtaget, at Stævningen „i hvert